

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal det generelle forbud mod forskelsbehandling, som er fastlagt i artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽¹⁾, fortolkes således, at det forbud og den retsbeskyttelse, der foreskrives heri, kan omfatte en arbejdsgivers beslutning om at afskedige en arbejdstager, som indtil det pågældende tidspunkt havde et godt fagligt omdømme, udelukkende af den grund, at denne var midlertidigt uarbejdsdygtig — på ubestemt tid — som følge af en arbejdsulykke, når denne modtager sundhedsydelse og økonomisk støtte fra den sociale sikring?
- 2) Skal artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den beskyttelse, som bør gøre sig gældende for en arbejdstager, der er genstand for en tydeligvis vilkårlig afskedigelse uden grund, skal være den beskyttelse, der i den nationale lovgivning er fastlagt for enhver afskedigelse, der tilsidesættelse en grundlæggende rettighed?
- 3) Er en arbejdsgivers beslutning om at afskedige en arbejdstager, som indtil det pågældende tidspunkt havde et godt fagligt omdømme, udelukkende af den grund, at denne var midlertidigt uarbejdsdygtig — på ubestemt tid — som følge af en arbejdsulykke, når denne modtager sundhedsydelse og økonomisk støtte fra den sociale sikring, omfattet af anvendelsesområdet for og/eller retsbeskyttelsen i henhold til artikel 3, 15, 34, stk. 1, og 35, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (en, flere eller samtlige artikler)?
- 4) Såfremt de tre foregående spørgsmål (eller nogen af dem) besvares bekræftende, og det vurderes, at en beslutning om at afskedige en arbejdstager, som indtil det pågældende tidspunkt havde et godt fagligt omdømme, udelukkende af den grund, at denne var midlertidigt uarbejdsdygtig — på ubestemt tid — som følge af en arbejdsulykke, når denne modtager sundhedsydelse og økonomisk støtte fra den sociale sikring, er omfattet af anvendelsesområdet for og/eller retsbeskyttelsen i henhold til en eller flere artikler i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, kan de da anvendes af en national ret til at afgøre en strid mellem private, da det, idet det drejer sig om en »rettighed« eller et »princip«, forstås, at de har horisontal virkning, eller idet »princippet om overensstemmende fortolkning« anvendes?

Såfremt de fire foregående spørgsmål besvares benægtende, stilles et femte spørgsmål:

- 5) Er en arbejdsgivers beslutning om at afskedige en arbejdstager, som indtil det pågældende tidspunkt havde et godt fagligt omdømme, udelukkende af den grund, at denne var midlertidigt uarbejdsdygtig — på ubestemt tid — som følge af en arbejdsulykke, omfattet af begrebet »direkte forskelsbehandling på grund af handicap« som grund til forskelsbehandling som omhandlet i artikel 1, 2 og 3 i direktiv 2000/78?

⁽¹⁾ EFT C 364, p. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 23. juli 2015 — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce mod Salvatore Manni

(Sag C-398/15)

(2015/C 354/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce

Sagsøgt: Salvatore Manni

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal princippet om, at personoplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de indsamles, eller i forbindelse med hvilke de behandles på et senere tidspunkt, som fastlagt i artikel 6, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995⁽¹⁾, der er gennemført ved lovdekret nr. 196 af 30. juni 2003, have forrang og dermed være til hinder for det system med offentliggørelse, der er gennemført ved virksomhedsregistret som fastlagt i Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968⁽²⁾ samt — i den nationale retsorden — i artikel 2188 i codice civile og artikel 8 i lov nr. 580 af 29. december 1993, for så vidt som loven fastlægger, at enhver uden tidsmæssig begrænsning kan få kendskab til oplysningerne om de heri registrerede fysiske personer?
- 2) Tillader artikel 3 i Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 da, at sådanne oplysninger — uanset den ubegrænsede varighed og de uspecificerede modtagere af oplysningerne i virksomhedsregistret — ikke længere er genstand for »offentliggørelse« i denne dobbelte betydning, men at de derimod kun er tilgængelige i et begrænset tidsrum eller for bestemte modtagere på baggrund af en konkret vurdering foretaget af den registeransvarlige?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, (EFT L 281, s. 31).

⁽²⁾ Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9.3.1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EFT L 65, s. 8).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Cantabria (Spanien) den 7. august 2015 — Liberbank, S.A. mod Rafael Piris del Campo

(Sag C-431/15)

(2015/C 354/24)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Cantabria — Sección 4

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Liberbank, S.A.

Sagsøgt: Rafael Piris del Campo

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en begrænsning af den tilbagevirkende kraft for så vidt angår ugyldigheden af et urimeligt vilkår om en minimumrentesats, der er indsat i en forbrugerftale, forenelig med princippet om, at urimelige kontraktvilkår ikke binder forbrugeren, og artikel 6 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler?
- 2) Er opretholdelsen af virkningerne af et vilkår i en forbrugerftale om en minimumrentesats, der erklæres ugyldigt, fordi det er urimeligt, forenelig med artikel 6 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler?